

na jest bowiem, że uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało już wcześniej przez ustawodawcę unormowane i co stanowi przepis prawa powszechnie obowiązujący (§149 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej - Dz.U. Nr 100 poz. 908). Tak więc regulowanie przez radę gminy jeszcze raz tego, co zostało już zamieszczone w źródle powszechnie obowiązującego prawa w istotnym stopniu narusza porządek prawny.

Organ nadzoru wskazuje ponadto, iż w treści omawianej uchwały Rady Miejskiej Międzychodu występuje szereg nieścisłości, wzajemnie wykluczających się zapisów, bądź niejasnych sformułowań, a mianowicie:

- dopuszczenie w §7 ust. 12 pkt 3 lit c uchwały, odstąpienia od minimalnych odległości linii zabudowy od linii rozgraniczających dróg i ulic „w szczególnych, uzasadnionych przypadkach”, bez sprecyzowania co należy przez te szczególne, uzasadnione przypadki rozumieć,

- powtórzenie zapisu §15 ust. 2 pkt 2 lit c uchwały w §15 ust. 2 pkt 2 lit g,

- odniesienie się w §20 ust. 5 pkt 2 lit a do terenu 4.18MN, którego ta część tekstu uchwały nie dotyczy, (sytuacja taka jak opisana wyżej dotyczy również §20 ust. 5 pkt 4 lit b i terenu 4.16MN, §

- 21 ust. 3 pkt 3 lit b i terenu 4.19MN+UT oraz § 23 ust. 8 pkt 4 lit a i terenu 4.4P),

- nieprawidłowe odesłanie do nieistniejącego §10 ust. 5 pkt 3 w §20 ust. 6 pkt 3 lit b, §20 ust. 9 pkt 3 lit b, §20 ust. 13 pkt 3 lit b, §21 ust. 2 pkt 3 lit b, §21 ust. 3 pkt 3 lit b, §23 ust. 6 pkt 3 lit a oraz §25 ust. 5 pkt 2 lit a i pkt 6 lit. a,

- ustalenie, w §21 ust. 1 pkt 6 lit b i lit. e, parametrów i zasada zagospodarowania dla nowej zabudowy przy jednoczesnym zakazie jej wprowadzania w pkt 2 lit. a,

- dopuszczenie w §23 ust. 2 pkt 2 lit e, wymiany istniejących obiektów usługowych na nowe o zbliżonej kubaturze, bez sprecyzowania co należy rozumieć przez pojęcia „wymiana” oraz „zbliżona kubatura”.

Mając powyższe na uwadze ze względu na przedstawione wyżej nieprawidłowości niniejsze rozstrzygnięcie jest w pełni uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga za moim pośrednictwem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Wz. Wojewody Wielkopolskiego
Wicewojewoda Wielkopolski
(-) Przemysław Pacia

3176

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr KN.I.0911-155/10

z dnia 9 lipca 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

orzekam

nieważność uchwały nr LIV/411/2010 Rady Miejskiej Międzychodu z dnia 12 maja 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzychód dla obszaru położonego w części obrębów Tuczępy, Mnichy, Kamionna - ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 12 maja 2010 roku Rada Miejska Międzychodu uchwałą Nr LIV/411/2010 uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Międzychód dla obszaru położonego w części obrębów Tuczępy, Mnichy, Kamionna.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu wraz z dokumentacją planistyczną 11 czerwca 2010 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie przepisu art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z 8 marca 1990 roku o sa-

morządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz przepisu art. 20 ust. 1 ustawy z 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.).

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 17 pkt 8 ustawy z 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), burmistrz po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu uzyskuje zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Uszczegółowienie tego przepisu znajduje się w treści art. 7 ust. 2 pkt. 1 w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004 r., Nr 121, poz. 1266 ze zmianami), zgodnie z którym przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klasy I-III, jeżeli ich zwarty obszar projektowany do przeznaczenia przekracza 0,5 ha – wymaga uzyskania zgodny Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

Poprzez wyrażenie „zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia” należy rozumieć obszar gruntów rolnych przewidzianych do zmiany przeznaczenia na cele nierolnicze, zawarty w granicach opracowania planu, wyznaczony na rysunku projektu planu zagospodarowania przestrzennego liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub zasadach zagospodarowania. Tereny te mogą być przedzielone drogami, gruntami o innej klasie bonitacyjnej lub terenem zabudowanym, jednak zawsze należy traktować ten obszar gruntów jako zwarty, projektowany na cele nierolnicze.

W §8 pkt 1 uchwały Rady Miejskiej Międzychodu zapisano, że „przeznacza się na cele nierolnicze grunty rolne, których zwarty obszar nie przekracza wielkości określonych w przepisach w zakresie wymaganej zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o łącznej, całkowitej powierzchni 5,60 ha w tym: klasy III – 1,85 ha ...”

Brak przedmiotowej zgody Ministra na przeznaczenie gruntów rolnych na cele nierolnicze stanowi naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego, określonego w art. 17 pkt 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Stosownie natomiast do art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w miejscowym planie określa się szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy.

W odniesieniu do przedmiotowego planu organ nadzoru stwierdził, że zarówno w części tekstowej jak i graficznej brak odniesienia do ograniczeń w zagospodarowaniu terenu w związku z dopuszczeniem budowy linii kablowej wysokiego napięcia. Ponadto w tekście planu brak jest ustaleń dotyczących ograniczeń w zagospodarowaniu terenu dla zlokalizowanego na terenie ropociągu – na rysunku planu wyznaczono bowiem „przebieg ropociągu wraz ze strefą”.

Zgodnie z zapisem §4 pkt 3b rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. Nr 164, poz. 1587) w planie wprowadza się ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, które powinny zawierać nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów wynikające z obowiązujących form ochrony przyrody występujących na terenach objętych projektem planu miejscowego.

Mając powyższe na uwadze stwierdzono, iż w tekście omawianego planu nie występują ustalenia związane z położeniem przedmiotowego terenu w części w graniach Międzychodzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, którego granice zaznaczono na rysunku planu, co stanowi naruszenie zasad sporządzania planu przedstawionych powyżej.

Na rysunku planu nie umieszczono również linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania pomiędzy

terenami oznaczonymi symbolami O5 E/R oraz O1R, co stanowi naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z §8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu”.

W odniesieniu do przedmiotowego planu stwierdzono naruszenie powyższego przepisu rozporządzenia w odniesieniu do §6 ust.1 pkt 4 omawianej uchwały. W paragrafie tym „ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy w odległości minimum 18 m od granicy terenów funkcjonalnych oznaczonych na rysunku symbolem O1 KDP i O2 KDP planu jako drogi powiatowe i w odległości minimum 12 m od granicy terenów funkcjonalnych oznaczonych na rysunku planu symbolem KDG jako drogi gminne” nie wyznaczając ich na rysunku planu.

Zgodnie z §8 pkt 2 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, do projektu rysunku planu miejscowego dołącza się objaśnienia wszystkich użytych oznaczeń.

Organ nadzoru ustalił, iż na załączniku graficznym przedmiotowego planu Rady Miejskiej Międzychodu nie objaśniono symbolu oznaczonego liniami przerywanymi umieszczonego bezpośrednio przy proponowanych lokalizacjach wież elektrowni.

Ponadto w §5 pkt 5 omawianej uchwały przywołano takie pojęcia jak: drogi montażowe, eksploatacyjne i polne, bez wyjaśnienia jakiej kategorii mają to być drogi i czy będą to drogi publiczne czy wewnętrzne, co stanowi naruszenie § 4 pkt 9 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Wskazuję nadto, że zapisy §6 ust. 2 pkt 9 dotyczące ustalenia nieprzekraczalnej linii zabudowy są nieczytelne.

W §5 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej Międzychodu nakazano, aby usunięcie ewentualnych kolizji z sieciami infrastruktury odbywało się na koszt inwestora. Zapisy zawarte w tym paragrafie stanowią nadużycie w odniesieniu do ustawowych wymagań dotyczących zakresu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Wątpliwości pozostawia również mapa wykorzystana do opracowania przedmiotowego planu. Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy plan miejscowy sporządza się z wykorzystaniem kopii map zasadniczych albo w przypadku ich braku map katastralnych, gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym. Na mapach wykorzystanych do opracowania analizowanego planu brak jest pieczęci urzędowej potwierdzającej przyjęcie do zasobu.

Mając powyższe na uwadze ze względu na przedstawione wyżej nieprawidłowości niniejsze rozstrzy-

gnięcie jest w pełni uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga za moim pośrednictwem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Wz. Wojewody Wielkopolskiego
Wicewojewoda Wielkopolski
(-) *Przemysław Pacia*

3177

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr KN.Ko – 2.0911 - 132/10

z dnia 5 lipca 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz.1591 ze zm.)

orzekam

nieważność §5, §16 ust. 1 i ust. 4 i §28 ust. 2 uchwały Nr XL/301/10 Rady Gminy Babiak z dnia 28 maja 2010 roku w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków - ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

Uchwała Rady Gminy Babiak Nr XL/301/10 z dnia 28 maja 2010 roku została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu 8 czerwca 2010 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) i art. 19 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.).

Dokonując oceny zgodności z prawem uchwały – organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Rada Gminy Babiak w dniu 28 maja 2010 r. podjęła uchwałę Nr XL/301/10 w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził jej podjęcie z istotnym naruszeniem art. 19 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.).

Zgodnie z art. 19 ust. 1 wym. ustawy: „Rada gminy, po dokonaniu analizy projektów regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków opracowanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków, zwany dalej „regulaminem”. Regulamin jest aktem prawa miejscowego”.

Natomiast zgodnie z ust. 2 art. 19 ustawy regulamin powinien określać prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, wymienione w tym przepisie.

W ocenie organu nadzoru dyspozycja tego przepisu zawarta w słowach: „Regulamin powinien określać prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym (...)” oznacza, że enumeratywnie wymienione przez ustawodawcę dziewięć punktów, z których powinien składać się regulamin, obligatoryjnie musi zostać zapisanych w uchwale. Tymczasem przedmiotowa uchwała nie wypełnia dyspozycji art. 19 ust. 2 pkt 1 ustawy. W rozdziale 2 uchwały zatytułowanym „Minimalny poziom świadczonych usług w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków” znajdujemy jedynie odesłania do przepisów rozporządzeń (§5 ust. 2, 3 i 4 uchwały). Jak wynika z treści powołanego art. 19 ust. 2 pkt 1 ustawy, kwestie te normować ma regulamin, a odesłanie wyłącznie do stosownych przepisów rozporządzeń nie może być uznane za dostateczne wypełnienie normy kompetencyjnej.

Ponadto organ nadzoru zwraca uwagę, iż w § 16 ust. 1 uchwalono, że „przyłączenie nieruchomości do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej odbywa się na pisemny wniosek o przyłączenie i określenie warunków przyłączenia, zwanych dalej „warunkami przyłączenia” złożony przez osobę ubiegającą się o przyłączenie”.

Zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy: „Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane przyłączyć do sieci nieruchomość osoby ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości do sieci, jeżeli są spełnione warunki przyłączenia określone w regulaminie, o którym mowa w art. 19, oraz istnieją techniczne możliwości świadczenia usług.”. Tym samym jedyne warunki przyłączenia do sieci to spełnienie warunków przyłączenia określonych w regulaminie oraz istnienie technicznych możliwości świadczenia usług. Ustawa wymaga pisemnego wniosku jedynie